II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 16 päivänä kesäkuuta 2011,

Euroopan unionin liittymistä 9 päivänä toukokuuta 1980 tehtyyn kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevaan yleissopimukseen (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä Vilnan pöytäkirjalla, koskevan Euroopan unionin ja Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön välisen sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/103/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan yhdessä 218 artiklan 5 kohdan ja 6 kohdan a alakohdan v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Rautateiden yhteentoimivuuden kehittäminen sekä unionin sisällä että unionin ja sen naapurimaiden välillä on keskeisiä tekijöitä yhteisessä liikennepolitiikassa, jolla pyritään erityisesti parantamaan eri liikennemuotojen välistä tasapainoa.

(2) Unionilla on yksinomainen tai jäsenvaltioidensa kanssa jaettu toimivalta niillä aloilla, jotka kuuluvat 9 päivänä toukokuuta 1980 tehdyn kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevan yleissopimuksen (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä Vilnan pöytäkirjalla, jäljempänä 'yleissopimus', soveltamisalaan.

(3) Unionin liittyminen yleissopimukseen toimivaltansa käyttämiseksi on sallittu yleissopimuksen 38 artiklan nojalla.

(4) Komissio on neuvotellut unionin puolesta Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön, jäljempänä 'OTIF', kanssa sopimuksen unionin liittymisestä yleissopimukseen, jäljempänä 'sopimus'.

(5) Sopimus olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään unionin puolesta Euroopan unionin liittymistä 9 päivänä toukokuuta 1980 tehtyyn kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevaan yleissopimukseen (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä Vilnan pöytäkirjalla, koskeva Euroopan unionin ja Valtioiden välisen kansainvälisten rautatiekuljetusten järjestön välinen sopimus, jäljempänä 'sopimus'.

Sopimuksen teksti liitetään tähän päätökseen.

2 artikla

Sopimuksen allekirjoittaessaan unioni antaa toimivaltansa käyttöä koskevan tämän päätöksen liitteessä I olevan julistuksen ja unioni antaa tämän päätöksen liitteessä II olevan sopimuksen 2 artiklaa koskevan julistuksen.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa sopimus unionia sitovasti sekä antaa 2 artiklassa tarkoitetut julistukset.

4 artikla

Komissio edustaa unionia OTIFin kokouksissa.

5 artikla

OTIFin kokousten valmistelua, kokouspuheenvuoroja ja äänestystä koskevat sisäiset järjestelyt vahvistetaan tämän päätöksen liitteessä III.

6 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
VÖLNER P.

LIITE I

EUROOPAN UNIONIN JULISTUS TOIMIVALLAN KÄYTÖSTÄ

Euroopan unionilla, jäljempänä 'unioni', on rautatiealalla unionin jäsenvaltioiden, jäljempänä 'jäsenvaltiot', kanssa jaettu toimivalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 90 ja 91 artiklan yhdessä sen 100 artiklan 1 kohdan ja 171 ja 172 artiklan nojalla.

SEUT-sopimuksen VI osastossa vahvistetaan unionin yhteinen liikennepolitiikka ja XVI osastossa määrätään unionin osallistumisesta Euroopan laajuisten liikenneverkkojen perustamiseen ja kehittämiseen.

SEUT-sopimuksen VI osaston 91 artiklassa määrätään tarkemmin, että unioni voi

— antaa yhteisiä sääntöjä, joita sovelletaan kansainväliseen liikenteeseen jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta,

— vahvistaa ne edellytykset, joilla muut kuin jäsenvaltiossa asuvat liikenteenharjoittajat saavat harjoittaa liikennettä siellä,

— toteuttaa toimenpiteet liikenneturvallisuuden parantamiseksi,

— antaa muut aiheelliset säännökset.

Euroopan laajuisten verkkojen osalta SEUT-sopimuksen XVI osaston 171 artiklassa määrätään tarkemmin, että unioni

— vahvistaa joukon suuntaviivoja, jotka koskevat suunniteltujen toimien tavoitteita, painopisteitä ja pääperiaatteita Euroopan laajuisten verkkojen alalla; näissä suuntaviivoissa yksilöidään yhteistä etua koskevat hankkeet,

— panee erityisesti teknisen standardoinnin alalla täytäntöön kaikki toimet, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi verkkojen yhteentoimivuuden turvaamiseksi,

— voi erityisesti toteuttamiskelpoisuutta koskevilla selvityksillä, lainatakuilla tai korkotuella tukea sellaisia jäsenvaltioiden tukemia yhteistä etua koskevia hankkeita, jotka yksilöidään ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuissa suuntaviivoissa; unioni voi myös osallistua tiettyjen liikenteen infrastruktuurin alan hankkeiden rahoittamiseen jäsenvaltioissa koheesiorahaston kautta.

Unioni on antanut näiden kahden määräyksen nojalla merkittävän määrän rautatieliikenteeseen sovellettavia säädöksiä.

Unionin oikeuden nojalla unionilla on yksinomainen toimivalta rautatieliikenteeseen liittyvissä asioissa, joissa 9 päivänä toukokuuta 1980 tehty kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskeva yleissopimus (COTIF), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyllä Vilnan pöytäkirjalla, jäljempänä 'yleissopimus', tai sen johdosta annetut oikeudelliset säädökset voivat vaikuttaa voimassa oleviin unionin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta.

Jäsenvaltioilla ei ole toimivaltaa yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, joihin liittyvä yksinomainen toimivalta on unionilla.

Jos unionin sääntöjä on olemassa, mutta yleissopimus tai sen johdosta annetut oikeudelliset säädökset eivät vaikuta niihin, unionilla on jäsenvaltioidensa kanssa jaettu toimivalta yleissopimukseen liittyvissä asioissa.

Tämän liitteen lisäyksessä on luettelo asiaa koskevista voimassa olevista unionin säädöksistä sopimuksen tekoajankohtana. Näistä säädöksistä johtuvan unionin toimivallan laajuutta on arvioitava suhteessa kunkin säädöksen erityisiin säännöksiin etenkin siltä osin, kuin näissä säännöksissä vahvistetaan yhteisiä sääntöjä. Unionin toimivalta kehittyy koko ajan. Unionin toimivaltaiset toimielimet voivat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja SEUT-sopimuksen puitteissa tehdä päätöksiä, joissa määritetään unionin toimivallan laajuus. Unioni pidättää sen vuoksi oikeuden muuttaa tätä julistusta vastaavasti, ilman että tämä kuitenkaan on edellytyksenä yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluviin asioihin liittyvän unionin toimivallan käyttämiselle.

Liitteen I lisäys

YLEISSOPIMUKSESSA KÄSITELTYIHIN AIHEISIIN LIITTYVÄT EUROOPAN UNIONIN SÄÄDÖKSET

Unioni on tähän mennessä käyttänyt toimivaltaansa muun muassa seuraavilla unionin säädöksillä:

TALOUTTA TAI MARKKINOILLE PÄÄSYÄ KOSKEVA LAINSÄÄDÄNTÖ

— asetus N:o 11 Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 79 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta syrjinnän poistamiseksi kuljetusmaksuista ja -ehdoista (EYVL 52, 16.8.1960, s. 1121/60),

— neuvoston direktiivi 91/440/ETY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1991, yhteisön rautateiden kehittämisestä (EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25),

— neuvoston direktiivi 95/18/EY, annettu 19 päivänä kesäkuuta 1995, rautatieyritysten toimiluvista (EYVL L 143, 27.6.1995, s. 70),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/12/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/13/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY muuttamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/14/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 2001, rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/51/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 164, oikaistu toisinto EUVL L 220, 21.6.2004, s. 58),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/58/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, yhteisön rautateiden kehittämisestä annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 44).

YHTEENTOIMIVUUS- JA TURVALLISUUSLAINSÄÄDÄNTÖ

— neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/16/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44, oikaistu toisinto EUVL L 220, 21.6.2004, s. 16),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/50/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY muuttamisesta (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 114, oikaistu toisinto EUVL L 220, 21.6.2004, s. 40),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 881/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan rautatieviraston perustamisesta (virastoasetus) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 1, oikaistu toisinto EUVL L 220, 21.6.2004, s. 3),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (uudelleen laadittu toisinto) (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/110/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, yhteisön rautateiden turvallisuudesta annetun direktiivin 2004/49/EY (rautatieturvallisuusdirektiivi) muuttamisesta (EUVL L 345, 23.12.2008, s. 62),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1335/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan rautatieviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 881/2004 (virastoasetus) muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 51),

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 913/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 22).

JULKISEN PALVELUN VELVOITTEET

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 1).

LIITE II

SOPIMUKSEN 2 ARTIKLAA KOSKEVA EUROOPAN UNIONIN JULISTUS

Ilmauksen 'kyseessä olevaa erityistä aihetta koskevia' katsotaan koskevan erityistapausta, johon sovelletaan jotakin yleissopimuksen määräystä, mukaan lukien sen lisäykset, ja jota Euroopan unionin lainsäädäntö ei koske.

LIITE III

NEUVOSTON, JÄSENVALTIOIDEN JA KOMISSION SISÄISET JÄRJESTELYT OTIFIN MENETTELYISSÄ

Ottaen huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen sekä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisen unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainvälisen edustuksen yhtenäisyyden vaatimuksen myös kansainvälisten velvoitteiden täytäntöönpanovaiheessa, neuvosto, jäsenvaltiot ja komissio soveltavat seuraavia sisäisiä järjestelyjä:

1. **Soveltamisala**

Näitä sisäisiä järjestelyjä sovelletaan kaikissa OTIFin alaisuuteen perustettujen elinten kokouksissa. Näissä järjestelyissä esitettyjen viittausten ”kokoukseen” katsotaan käsittävän soveltuvin osin myös viittauksen muihin menettelyihin, kuten kirjalliseen menettelyyn.

2. **Koordinointimenettely**

2.1 Kaikkiin OTIFin kokouksiin, muun muassa yleiskokouksiin sekä hallintokomitean ja muiden komiteoiden kokouksiin, valmistautumista varten pidetään koordinointikokouksia:

— Brysselissä neuvoston toimivaltaisessa työryhmässä (tavallisesti maaliikennetyöryhmässä) mahdollisimman pian ja niin usein kuin on tarpeen ennen OTIFin kokousta, ja lisäksi

— paikalla erityisesti OTIFin kokousten alussa ja tarvittaessa niiden aikana ja lopussa.

2.2 Koordinointikokouksissa sovitaan joko ainoastaan unionin puolesta tai tarvittaessa unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta esitettävistä kannoista. Jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan liittyviä kantoja voidaan koordinoida näissä kokouksissa, jos jäsenvaltiot niin päättävät.

2.3 Koordinointikokouksissa päätetään lausumia ja äänestyksiä koskevasta vastuunjaosta jokaisen sellaisen OTIFin kokouksen esityslistan kohdan osalta, jonka osalta saatetaan antaa lausuma tai on odotettavissa äänestys.

2.4 Edellä 2.1 kohdassa tarkoitettujen koordinointikokousten valmistelemiseksi, mukaan lukien ehdotukset lausumiksi ja kannanotoiksi, järjestetään tarvittaessa alustavia keskusteluja asiaa koskevalla unionin rautatielainsäädännöllä perustetussa asianomaisessa komiteassa seuraavasti:

— vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevä komitea käsittelee yleissopimuksen RID-liitteen soveltamisalaan kuuluvia asiakohtia; jos asiakohdat vaikuttavat rautateiden yhteentoimivuuteen tai direktiivin 2004/49/EY mukaisesti kehitettyyn turvallisuutta koskevaan yhteiseen lähestymistapaan, myös rautateiden yhteentoimivuutta ja turvallisuutta käsittelevän komitean on osallistuttava käsittelyyn;

— unionin rautateiden kehittämistä käsittelevä komitea käsittelee yleissopimuksen A-, B-, D- ja E-liitteen soveltamisalaan kuuluvia asiakohtia sekä muita OTIFin laatimia yhtenäisiä oikeussäännöksiä;

— rautateiden yhteentoimivuutta ja turvallisuutta käsittelevä komitea käsittelee yleissopimuksen F- ja G-liitteen soveltamisalaan kuuluvia asiakohtia.

2.5 Komissio ilmoittaa ennen OTIFin kokouksia, mitkä esityslistan kohdat koordinoidaan unionin tasolla, ja valmistelee ehdotukset lausumiksi ja kannanotoiksi, joista keskustellaan koordinointikokouksissa.

2.6 Jos komissio ja jäsenvaltiot eivät pysty sopimaan koordinointikokouksessa yhteisestä kannasta muun muassa toimivaltajakoa koskevien erimielisyyksien vuoksi, asia annetaan pysyvien edustajien komitean ja/tai neuvoston ratkaistavaksi.

3. **Lausumat ja äänestäminen OTIFin kokouksissa**

3.1 Jos esityslistalla on asioita, jotka kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan, komissio käyttää puheenvuoroja ja äänestää unionin puolesta. Asianmukaisen yhteensovittamisen jälkeen myös jäsenvaltiot voivat käyttää puheenvuoroja tukeakseen ja/tai kehittääkseen unionin kantaa.

3.2 Jos esityslistalla on asioita, jotka kuuluvat kansalliseen yksinomaiseen toimivaltaan, jäsenvaltiot käyttävät puheenvuoroja ja äänestävät.

3.3 Jos esityslistalla on asioita, jotka sisältävät sekä kansalliseen että unionin toimivaltaan kuuluvia osia, puheenjohtajavaltio ja komissio ilmaisevat yhteisen kannan. Asianmukaisen koordinoinnin jälkeen jäsenvaltiot voivat käyttää puheenvuoroja tukeakseen ja/tai kehittääkseen yhteistä kantaa. Tapauksen mukaan jäsenvaltiot tai komissio äänestävät unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta yhteisen kannan mukaisesti. Päätös siitä, kuka äänestää, tehdään sen mukaan, kenellä on eniten toimivaltaa (eli kuuluvatko asiat enimmäkseen kansalliseen vai unionin toimivaltaan).

3.4 Jos esityslistalla on asioita, jotka sisältävät sekä kansalliseen että unionin toimivaltaan kuuluvia osia, eivätkä komissio ja jäsenvaltiot ole pystyneet sopimaan yhteisestä kannasta siten kuin 2.6 kohdassa tarkoitetaan, jäsenvaltiot ja komissio voivat käyttää puheenvuoroja ja äänestää selvästi niiden toimivaltaan kuuluvista asioista.

3.5 Jos komissio ja jäsenvaltiot eivät ole päässeet yksimielisyyteen toimivallan jaosta tai jos unionin kantaan tarvittavaa enemmistöä ei ole ollut mahdollista saavuttaa, tilanteen selvittämiseen tai unionin kannan muodostamiseen pyritään kaikin mahdollisin keinoin. Ennen tätä ja asianmukaisen koordinoinnin jälkeen jäsenvaltiot ja/tai komissio, siten kuin on aiheellista, voivat käyttää puheenvuoroja sillä edellytyksellä, että ilmaistu kanta ei rajoita tulevaa unionin kantaa, on johdonmukainen unionin politiikkojen ja unionin aiempien kannanottojen kanssa sekä on unionin lainsäädännön mukainen.

3.6 Jäsenvaltioiden ja komission edustajat voivat osallistua OTIFin teknisten komiteoiden, eli vaarallisten aineiden kuljetusten asiantuntijakomitean (RID) ja teknisen asiantuntijakomitean (TEC), työtä valmisteleviin OTIFin työryhmiin. Jäsenvaltioiden ja komission edustajat voivat esittää näissä työryhmissä teknisiä näkemyksiä ja osallistua teknisiin keskusteluihin kaikilta osin teknisen tietämyksensä perusteella. Nämä keskustelut eivät sido unionia.

Jäsenvaltioiden ja komission edustajien on vakavasti pyrittävä saavuttamaan yhteinen kanta ja puolustettava tätä kantaa OTIFin työryhmissä käytävissä keskusteluissa.

4. **Järjestelyjen uudelleentarkastelu**

Järjestelyjä voidaan tarkastella uudelleen jonkin jäsenvaltion tai komission pyynnöstä järjestelyjen toiminnasta saatujen kokemusten perusteella.